

volna elbeszélését. Mert a szándékos csalás s az ő nem igazmondása közt lényeges különbség van.

A rumuny történetírás pedig minden okoskodásunk daczára is keresni fogja Gelou birodalmát. És sokáig látni is fogja azt — nemzetiségi álmaiban. Istenem, ötven esztendő előtt nem így volt-e nálunk is! Akkor mi is mennyi nagyot, mennyi dicsőt láttunk nemzetünk távol multjában, hol ma csak egy hosszú. terhes, csalás- és ámitással tele küzdelmet találunk. Ezen, évek hosszú sorának mámorából bár mily fájdalmasan esett is az ébredés, mégis felebredtünk. De korántsem a német kritika ábrándított ki bennünket Schlötzertől Roeslerig, hanem az időnek keze, mely a gyermek álmait s az ifju ábrándjait könnyörtelen kezekkel tépi szét. A rumuny nemzeti-ségi álmokkal is így vagyunk és leszünk. Náluk is okvetlenül bekövetkezik az idő, mikor históriájuknak talán már zárkövét akarják betenni: hogy észreveszik, miszerint épületüknek nem volt szolid, megbízható alapja. És ekkor egyszerre recsegve-ropogva önmagától fog összedőlni az egész. Addig is az a kiméletlen modor, sértően gúnyos hang, melylyel a tudomány a rumuny történetírást illeti, nem győzi meg őket, s így nem használ, hanem csak elkészeríti, s így árt az ügynek. Hagyjuk őket békén. Legyen meg nekik az ő gyönyörűségük.

CSETNEKI ELEK.

Attius.

Jobb késve-késni, vesztegelni,
Mint nagy-sietve bünt mivelni.

Ki hogy ha gyógyulást nyujt idején,
A sebet meg ne lökje durva kézzel.

Ford. P. T. E.

Az Aeneis tartalma.

(Anth. lat.)

Gyúl szerelemre Paris. Helenát elorozza. Göröghon
Fegyvert fog. Küzdnék. Trója ledöntve hever.
Bujdosik Aeneas, fut, jár-kei a tengeren, éri
Italiát, Turnust megveri. Alba meg áll.

Ford. P. T. E.